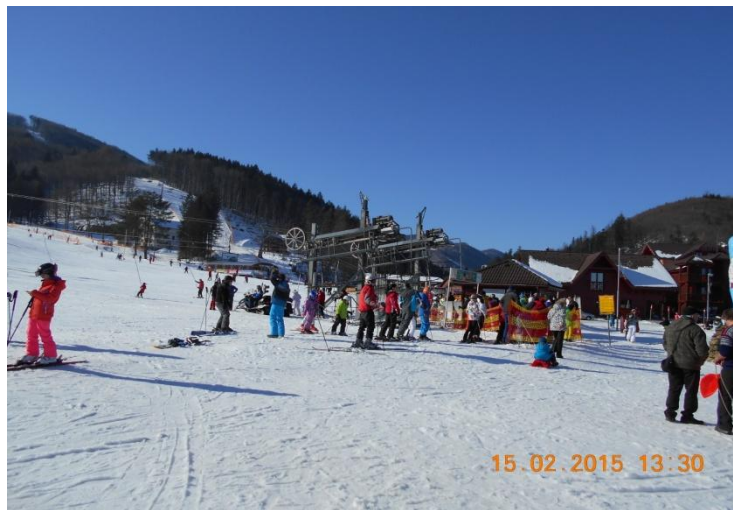

Sítábori napló, avagy 5 csodás nap

Már negyedik éve remek társasággal pihenek, sportolok Szlovákiában. Az iskolai sítáborral Vrutkyban töltünk csodálatos 5 napot, ahol sítudásunkat fejlesztjük, a kezdők pedig megtanulhatják a téli sportot.

Első nap:

Reggel 6:30-kor arra ébredtem, hogy Béla bácsi (a sítábor szervezője) a sípjával elfütyült egy dalt. Azért, hogy mindenki megtudja: muszáj felkelni. Hamar összekészültem és indultam reggelizni. Miután befejeztem a nap leglényegesebb étkezését, elindultam a szobámba, hogy kihozzam a sícipőm a buszhoz (mert külön busszal mentünk a sípályára). Amikor mindenki bepakolt, indulhattunk a sípályára. A pályán kisebb, nagyobb szenvedések árán magamra ráncigáltam a sícipőm, aztán elindultam bemelegíteni. A síelést elmondhatatlanul élveztem. Mínusz 6 fok volt, de sütött a nap, így egyszerre volt hideg és

meleg. Ahogy a pályán siklottam a szél átsüvített a síruhámon, ami kellemes szabadság érzetet idézett fel bennem.

Délután filmet néztünk. Az estét nem részletezem, mert mindenki fáradt volt, ezért nem történt semmi különös.

Második nap:

A reggeli szertartás a szokásos módon zajlott, a sípályán azonban vicces dolog történt velem. Éppen a pálya közepén siklottam, mikor valaki nekem jött és elvesztettem az egyensúlyom...és puff! Akkorát estem, hogy az nem igaz. Jót nevettem rajta, aztán ment tovább az élet. A nap további része szerencsére esés mentesen telt.

Az esti program nagyon élvezetes volt. A sítáborban egyszerre két iskola táborozik (már jó ideje a Budavárisokkal vagyunk), így mi gyerekek 20-an beültünk egy négy személyes szobába, aztán farkasos játékot játszottunk.

A vacsorára nem emlékszem, de biztosan finom volt.

Harmadik nap:

A legfárasztóbb nap, már reggel izomlázam volt. Ezért ezt a napot könnyed napnak szántam, és csak lassan suhantam. Délután megnéztem a Mission Impossible című filmet a szomámban. Éjfélig voltunk fenn.

Negyedik nap:

Délelőtt rendeztük meg a házi síversenyünket. Mindenki nagy izgalommal várta. Délután síeltünk, és olyannyira elfáradtam, hogy ebéd után rögtön elaludtam. Az este csúcspontja az eredményhirdetés volt. Harmadik helyezést értem el, amire egyáltalán nem számítottam. Megköszöntük Gabi néninek a szervezkedést egy kis szuvenírral, majd elmentünk vacsorázni. Az esti program ismét a farkasos játék volt, amit addig játszottunk, amíg teljesen el nem fáradtunk.

Ötödik és egyben utolsó nap:

Igyekeztem kihasználni a jó időt és sokat síeltem. Egy óra körül megebédeltünk, majd bepakoltunk a buszba, és indultunk haza. Szinte az egész utat végigaludtam. Kis késéssel, este kilenc óra körül érkeztünk az iskolához. Remélem tetszett a beszámoló és te is kedvet kaptál, és jövőre csatlakozol hozzánk.

Sebők Judit Noga 6.b